

SKAVTIC

A man wearing a white wide-brimmed hat and an orange high-visibility jacket is carrying a large, clear plastic bag filled with blue water bottles. He is standing in front of a yellow van with a sign that reads "AVVENTURI DOM CELJE". The background is a green and white wavy pattern.

glasilo
skavtinj in
skavtov
ZSKSS

julij 2010

4 SKAVTSKI (DRUGI) DOM

Pogovor s Simonom Drnovškom
in Markom Puškaričem

25 Barve poletja

TISKOVA
Poština
plačana pri pošti
1102 Ljubljana

Praznovanje 5. obletnice Velenja 1

Ribniška rutka ob 10. obletnici Ribnice 1

Babica drži zastavico namesto vnuka, 5. obletnica Rakove Steze 1

Igra Pafarban ob zaključku skavtskega leta, Žiri 1

Praznovanje 16. obletnice in obljube, Ptuj 1

Sestavljamo sliko stega, zaključek skavtskega leta, Nova Gorica 1

Napad na torto, praznovanje 10. obletnice Sežane 1

Očistimo Slovenijo, Komenda 1

KAZALO

klepet; V vETRU

- ▶ Uvodnik 3
- ▶ Skavtski (drugi) dom 4
- ▶ Kako izobesiti zastavo 7
- ▶ Skavtska akademija gre naprej 8

aktualno

- ▶ Koledar 10
- ▶ Aktualna vprašanja 11

odkrivajmo Slo.; dogaja se

- ▶ Giro d'Istria 12
- ▶ Jaz pa grem na taborno šolo 14
- ▶ Igrajmo se 17
- ▶ Otvoritev skavtskega centra 19

gojzar piše; multi SKAVT

- ▶ Mercedes in osel 20
- ▶ Zgradbarstvo 22
- ▶ Popij, predelaj, plačaj 23
- ▶ Zlaganje nahrbtnika 24

z glavo za naravo; ob ognju

- ▶ Barve poletja 25
- ▶ Boj na požiralniku 27
- ▶ Ekolumna 29
- ▶ Gozdne igrarije 30

ropotuljica; se spomniš ...

- ▶ Ropotuljica 31
- ▶ Nepozabnih 20 32
- ▶ Skavt Peter 34
- ▶ Fotostrani 35-36

uvodnik

Urška Kete Trunk,
Potrpežljiva volkulja,
Ajdovščina-Šturje 1

Urednica področja
Aktualno

Poletje me spominja na razbolelo telo, zgodnje vstajanje, da ne zamudim najlepšega trenutka v dnevu, prehojene poti in nešteto srečanj s sočlovekom. Kajti le tako vem, da sem ga izkoristila po skavtsko. Naj je prežeto z duhovnostjo pri sveti maši, v družbi drugih skavtov na taborih ali pa na izletih, ko ne nosim rutke okrog vratu. Skavtinja sem vedno in skavtski duh je vedno z mano.

Želim ti, da bi v tem poletju doživljal skavtski duh na vseh novih poteh, ki si jih boš zadal. Bodi vedno pripravljen! Z rutko ali brez nje.

Tiskovino Skavtici izdaja Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.
Sofinancirajo: Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za šolstvo in šport,
ter Urad RS za mladino.
Ulica Janeza Pavla II. 13, SI-1000 Ljubljana,
tel.: 01 433 21 30, 0590 27 200, GSM: 031 210 944, 040 429 456
Prispevke in fotografije za naslednjo številko Skavtčiča sprejemamo do
17. septembra 2010 na urban.cepon@skavt.net ali na e-naslov Skavtčiča.
Naklada: 3700 izvodov • Cena: 1,25€ • Letna naročnina: 5,22€ • Letnik: 14/3

Glavni urednik: Urban Čepon
Uredniki: Bena Briški, Ana Grahor, Urška Kete Trunk,
Jasna Žabota, Uroš Obolnar, Blaž Karlin, Eva Primožič
Glavna lektorica: Teja Mirtič
Lektorji: Anita Pernuš, Luka Pavlin,
Tjaša Brinovec, Nina Jurinčič, Darja Grom
Ilustratorki: Ana Resnik, Barbara Grahor
Oblika in prelom: Benjamin Pezdur, Jernej Hrovatin
Tisk: Tiskarna Povše
E-pošta: skavtic@skavt.net

»SKAVTSKI (drugi) DOM«

pogovor s Simonom Drnovškom in Markom Puškaričem

Ob odprtju Skavtskega okoljskega centra Kočevski rog (po domače skavtski dom) smo na pogovor povabili Simona Drnovška in Marka Puškariča, ki sta kot šefa tropa za tehnično obnovo in tropa za program skavtskega okoljskega centra zaslужna za to, da je skavtski dom pred štirimi leti začel dobivati novo dušo in podobo.

- ▶ 1. Kako se je vse skupaj začelo, od kdaj imamo sploh skavtski dom v najemu ter kako je nastal sedanji trop, ki se ukvarja z obnovo in programom?

S: Skavtski dom imamo skavti v najemu od leta 1991. Pogodba je bila podpisana dan po osamosvojitvi, torej 26. 6. 1991. Sedanji trop je nastal poleti leta 2006 na Zrinjskega c. 9. Informativni sestanek je sklical sedanji načelnik Sandi Hribar, tedaj stegovodja Grosuplja 1. Zbralo se nas je, če se prav spomnim, sedem skavtov, ki smo takrat čutili, da pa mogoče vseeno ne bi bilo dobro, da objekt v Kočevskem rogu pustimo propadati. Moram priznati, da sem sam na sestanek prišel bolj iz radovednosti, ker do takrat sploh še nikoli nisem videl te hiše, niti nisem vedel, kje stoji. Po večurni debati, kaj lahko naredimo, je Marko predlagal, da on prevzame programski trop, jaz pa tehničnega. Kot pogoj pa sva skupaj predlagala, da celoten projekt vodi Sandi. Ni mu preostalo drugega, kot da se strinja.

M: Potem pa je bilo treba sestaviti še širši trop. Za programski trop lahko rečem, da smo potrebovali kar nekaj časa, da smo se poenotili, kaj želimo, in da smo oblikovali vizijo, ki jo sedaj pridno izvajamo.

- ▶ 2. In kakšna je vizija skavtskega doma?

M: Skavtski okoljski center v Kočevskem rogu je prostor razvijanja in podajanja okoljske vzgoje po skavtski metodi in v skladu s skavtskimi vrednotami. Prepoznan je kot

pomemben okoljski center in kot kakovostna blagovna znamka okoljske vzgoje. Skavtski okoljski center v Kočevskem rogu je namenjen skavtinjam in skavtom ter povezovanju s sorodnimi organizacijami in lokalno skupnostjo.

S: Moja vizija je mogoče malo drugačna od uradne, in sicer: skavtski dom vsi skavti v Sloveniji čutijo kot lasten drugi dom. Je kraj, kamor se vedno znova radi vračajo in so ponosni nanj.

▶ **3. Najbolj pozitivna izkušnja, dogodek, ki vama bo od tega časa ostal v spominu?**

S: Meni osebno so pozitivne izkušnje vse delovne akcije, toda če že moram nekaj izpostaviti, bi se odločil za nočno delovno akcijo, ko smo betonirali tlake. Zaradi pomanjkanja časa podnevi smo se odločili, da bomo pač delali ponoči. Začeli smo ob sončnem zahodu in čisto po naključju končali točno ob sončnem vzhodu.

M: Težko bi izpostavil eno samo stvar. Vsekakor mi bo bodo ostale v spominu številne delovne akcije, dolga sestankovanja na Združenju in sodelovanje z drugimi organizacijami.

▶ **4. Katera je bila najbolj zahtevna 'stvar' v/na hiši za obnoviti?**

S: Najbolj zahtevno je bilo betoniranje novih stropov oziroma tal v 1. nadstropju.

▶ **5. S katerimi tremi besedami bi opisala do sedaj trajajoči potek obnove skavtskega doma?**

S: Stresno, izjemno, izziv.

M: Inovativno, dolgotrajno, skavtsko.

▶ **6. Najbolj neprijeten dogodek, ki se je zgodil v tem času?**

S: Meni osebno je bilo najbolj neprijetno, ko so mi na ušesa prišle govorice naših skavtov, da smo tisti, ki obnavljamo skavtski dom, družba zase, ki nikogar ne spusti zraven in hoče vse narediti sama.

M: Kraja žlebov in železnega pokrova štirne.

7. Skavtski dom in okolica v številkah:

▶ **Število do sedaj opaženih medvedov ali drugih zveri v neposredni bližini hiše?**

S: Cca pet volkov.

▶ **Koliko ljudi lahko skavtski dom sprejme?**

S in M: Približno 45 v hiši in več kot 100 na tabornem prostoru.

▶ **Višina snežne odeje pozimi?**

Letošnjo zimo je bilo snega več kot meter.

▶ **Najnižja temperatura pozimi?**

S: Fuž. ☺

▶ **Največje število ljudi, ki so v enem dnevu pomagali na delovni akciji?**

S: Okrog 35.

▶ **Število nesreč in vrste poškodb, ki so nastale med akcijami?**

S: Ureznine, pohojeni žebliji ... število ni evidentirano.

▶ **Število polhov, ki so pristali v golažih v tem času? ☺**

S: Žal nič.

- ▶ 8. Menda bo v hiši tudi računalniška učilnica, ki bo seveda potrebovala električno, ki jo bodo posebej za nas napeljali iz Kočevja ... resnica ali govorica? 😊 Koliko je možnosti, da bo skavtski dom nekoč res imel napeljeno električno?

S: Žal je to za zdaj samo govorica. Skavtski dom bo imel svoj vir za pridobivanje električne energije, zato ni potrebe, da bi nam kdajkoli napeljali električni vod.

- ▶ 9. Kolikšna je skupna vsota časa, ki sta ga do sedaj namenila obnovi skavtskega doma? Ure, dnevi, tedni, meseci, leta? Kaj na to pravijo vajini bližnji?

S: Nikoli nisem želel seštevati časa, ki ga namenim za obnovo te hiše. Tudi kadar sem v dolini, porabim vsaj 2–4 ure na dan samo za

ta projekt. Tudi če bi hotel to oceniti, ne bi šlo. Preden smo začeli obnovo, sem si v svoj planer delal črtice, kolikokrat sem šel v Rog, toda po približno 30 črticah sem ta običaj opustil. Mislim, da do takrat ni minilo niti eno leto obnove. Vendar sem to počel izključno za hec. Pri mojih bližnjih navdušenje nad obnovo stalno niha.

M: Tudi sam nisem nikoli sešteval časa, vendar bi bil odgovor verjetno v mesecih. Bližnji mi pri delu pomagajo in me podpirajo.

- ▶ 10. Želita ob odprtju kaj sporočiti vsej širni slovenski skavtski srenji?

S in M: Uporabljajte ta dom, radi se vračajte vanj, in ko bo čas, da ga ponovno obnovite, ne izgublajte časa in to naredite takoj. Dom je bil obnovljen izključno zato, ker verjamemo v skavtsko metodo in smo prepričani, da je ta pot ena izmed pravih. Skavtski dom naj bo samo eno od orodij za uresničitev tega.

- ▶ 11. Za konec pa še vprašanje, ki buri duhove predvsem pri ženskem delu skavtske populacije ... Je v skavtskem domu res tudi pečica? 😊

S: Da, in to trojna 😊

Bena Briški, Rahločutna Puma, Ljubljana 3

Kako PRAVILNO izobesiti zastavo?

Na vsaki skavtski slovesnosti in taborih izobesimo zastave. Kaj hitro pa se znajdemo v zadregi. Katera zastava je na levi? Na kateri strani mora biti grb? S katere strani bomo gledali zastave? Da teh prepirov ne bo več in da bomo imeli lepe slike s pravilno izobešenimi zastavami, je v nadaljevanju na kratko napisano vse, kar morate vedeti o izobešanju zastav. Običajno na taborih in drugih skavtskih aktivnostih izobesimo dve zastavi – zastavo Republike Slovenije in zastavo ZSKSS. V takih primerih je:

- ▶ slovenska zastava vedno na levi, skavtska pa na desni strani;
- ▶ slovenska zastava je obrnjena tako, da je grb na levi zgoraj oziroma si barve sledijo v zaporedju (z leve proti desni) bela, modra in rdeča, pri skavtski zastavi pa je znak ZSKSS v desnem zgornjem kotu.

Pomagamo si lahko s preprostim pravilom: **slovenska zastava in grb – na levi : skavtska zastava in znak ZSKSS – na desni**

V primeru razobešanja treh zastav je zastava Republike Slovenije v sredini.

Če izobešamo štiri zastave, jih razvrstimo v naslednjem vrstnem redu (od leve proti desni):

- ▶ zastava Republike Slovenije
- ▶ zastava Evropske unije

- ▶ zastava lokalne skupnosti (občina)
- ▶ zastava ZSKSS

POMEMBNO:

Opisi in slike zastav ustrezajo zornemu kotu opazovalca.

Zastavo stega, tabora in vse druge zastave se vedno obesi skrajno desno.

Evropsko zastavo se izobeša izključno skupaj z zastavo Republike Slovenije, in sicer:

- ▶ ob obiskih tujih državljanov;
- ▶ na raznih mednarodnih srečanjih, športnih in kulturnih dogodkih, ob humanitarnih, vojaških in drugih prireditvah ter javnih shodih, ob praznikih lokalnih skupnosti in ob javnih manifestacijah;
- ▶ ob praznikih Republike Slovenije.

Kaj pa himne?

- ▶ himno Evropske unije se igra ob sprejemih z vojaškimi častmi ob uradnih obiskih visokih predstavnikov EU, ob uradnih slovesnostih ob praznovanju dneva Evrope, lahko pa tudi ob drugih pomembnih prireditvah, povezanih z Evropsko unijo;
 - ▶ himna RS je vedno na prvem mestu, šele nato sledi evropska (razen v redkih izjemah);
 - ▶ ker uradnega prevoda evropske himne nimamo, je ne pojemo, ampak samo igramo.

SKAVTSKA AKADEMIJA gre naprej!

Po lanski uspešni izvedbi prvega dela izobraževanja za odrasle skavte smo se letos od 21. do 23. maja zbrali v Solčavi in Robanovem kotu ter se skupaj lotili spoznavanja veje popotnikov in popotnic. V nadaljevanju sledi nekaj utrinjkov, kako so program SKAVT doživeli naši udeleženci. Prispevke sem zbrala Dunja Kovačič, Modri čuk.

Robanov kot: lepi razgledi, gozdovi in pašniki, obdani z vencem visokih gora. Čudovito, a vseeno trdo in neizprosno za gospodarje, ki vztrajajo na teh visokogorskih kmetijah in iz narave potegnejo vse, kar se le da. Tu je doma trdo kmečko delo, ki smo ga tudi sami izkusili. Na Knezovi domačiji smo se pridružili prostovoljcem, skavtom in domačinom, ki so že pridno

garali. Treba je bilo 'pregrabljati' celo pobočje in na kupe spraviti kamenje in skale. Kar je bilo večjega, smo izkopali s krampom, vse pa z domiselnimi zaboji nosili na traktorske prikolice. Pobrani material so odvažali v strmi breg in 'odsipavali' v jarke.

V lepi družinski kapeli, ročno poslikani, je br. Primož daroval mašo. Za nas in domače je bil to enkratni zaključek lepega, s služenjem bogatega dneva. Skupno petje je napolnilo planjavo med Knezovo domačijo in kapelico. Večerni sončni žarki so se zlatili v ostenjih gora.

Miro Pivar, Plesoči gams, BOKSS Domžale

Zvečer smo za eno izmed tem akademije navezali stik z lastnikom Knezove domačije, ki je že v zelo lepih letih, vendar zelo čilega videza in dobrega zdravja. Je kot knjiga, iz katere se da slišati zgodovino izpred 60 in več let.

Ko smo naslednje jutro odhajali s kmetije, ga nisimo srečali. Presenetil nas je pri maši v Solčavi. Sam se je pripeljal z avtom do cerkve in se kasneje tudi vrnil domov. Ja, če nekdo živi po šestem skavtskem zakonu,

ga tudi Bog obdari z dobrim zdravjem in lepo starostjo.

Anton Rozman, *Spretni čuk, BOKSS Celje 2*

Otroštvo in vsa kasnejša leta je preživel visoko v hribih. Kot otroci so bosci prehodili okoliške hribe, saj so imeli kožo na podplatih kot iz usnja. Ni jim bilo težko hoditi uro in več v dolino v šolo. Samo pozimi niso bili bosci. Spominjal se je izkušenj, ki jih je kot otrok imel z Nemci in partizani, in kako je njegova mama znala spretno krmariti med obojimi, saj so bili eno noč pri njih partizani, že naslednjo pa Nemci.

Ob puščavi sem začutil, kaj ti lahko da umik v samoto, odklop od vsakdanjega sveta, umiritev. In ko v takšnem stanju prisluhneš naravi, svoji notranjosti in Bogu, začutiš moč in energijo, ki je kot zdravilo v boleznih. Kar naenkrat si ozdravljen, prerojen in nič ti ni več težko. Hvala za vse, kar sem prejel, in hvala vsem, ki ste nam to pripravili.

Drago Koren, *Svetlogledi čuk, BOKSS Velenje*

JULIJ

1	četrtek	Naberi zadnje gozdne jagode
2	petek	Praznovanje 600-letnice Ptuijske gore
3	sobota	Počisti svojo sobo, da se bo svetila kot poletno sonce ☺
4	nedelja	Nedelja Slovencev po svetu
5	ponedeljek	»Vzemite življenje kot igro in svet kot igrišče.« Robert Baden-Powell
6	torek	Igraj se igro iz Skavtiča
7	sreda	Ob sončnem vzhodu pojdi na sprehod
8	četrtek	Obišči bližnje kopaljšče
9	petek	»Tudi skromni so bili vitezi. Čeprav so prekašali druge ljudi v borbi in bojnih pohodih, se vendar niso nikdar s tem hvalili. Zato se nikdar ne bahajte!« Robert Baden-Powell
10	sobota	Preberi dober roman
11	nedelja	Svetovni dan prebivalstva
12	ponedeljek	Preberi odlomek iz Svetega pisma
13	torek	»Želim poudariti možnost in potrebnost služenja v vsakdanjem okolju skavta – roverja in ga opozoriti, da mora svoje ideale poskusiti uresničiti najprej v svojem vsakdanjem življenju.« Robert Baden-Powell
14	sreda	Speci svoje najslajše pecivo
15	četrtek	Ponudi mami svojo pomoč
16	petek	Povabi prijatelja skavta na sladoleđ
17	sobota	Pojdi v hribe in s seboj povabi prijatelje
18	nedelja	TŠ Metoda PP
19	ponedeljek	TŠ Metoda PP
20	torek	TŠ Metoda PP
21	sreda	TŠ Metoda PP
22	četrtek	TŠ Metoda PP
23	petek	TŠ Metoda PP
24	sobota	TŠ Metoda PP
25	nedelja	Krištofova nedelja – akcija MIVA
26	ponedeljek	Taborna šola Metoda IV 1
27	torek	Taborna šola Metoda IV 1
28	sreda	Taborna šola Metoda IV 1
29	četrtek	Taborna šola Metoda IV 1
30	petek	Taborna šola Metoda IV 1
31	sobota	Taborna šola Metoda IV 1

AVGUST

1	četrtek	Naberi zadnje gozdne jagode
2	ponedeljek	Taborna šola Metoda IV 2
3	torek	Taborna šola Metoda IV 2, TŠ Pripravnik 1: (Ne)Veš, v kaj se spuščaš; med Kobaridom in Mostom na Soči

4	sreda	Taborna šola Metoda IV 2, TŠ Pripravnik 1: (Ne)Veš, v kaj se spuščaš; med Kobaridom in Mostom na Soči
5	četrtek	Taborna šola Metoda IV 2, TŠ Pripravnik 1: (Ne)Veš, v kaj se spuščaš; med Kobaridom in Mostom na Soči
6	petek	Taborna šola Metoda IV 2, TŠ Pripravnik 1: (Ne)Veš, v kaj se spuščaš; med Kobaridom in Mostom na Soči
7	sobota	Taborna šola Metoda IV 2, TŠ Pripravnik 1: (Ne)Veš, v kaj se spuščaš; med Kobaridom in Mostom na Soči
8	nedelja	Taborna šola Metoda IV 2, TŠ Pripravnik 1: (Ne)Veš, v kaj se spuščaš; med Kobaridom in Mostom na Soči
9	ponedeljek	»Delaj tako, da bo tvoja dejanja in misli vodila ljubezen.« Robert Baden-Powell
10	torek	Zbiraj vtise s taborov
11	sreda	Taborna šola Metoda VV
12	četrtek	Taborna šola Metoda VV
13	petek	Taborna šola Metoda VV
14	sobota	Taborna šola Metoda VV, Marijino vnebovzetje
15	nedelja	Krištofova nedelja – akcija MIVA Taborna šola Metoda VV
16	ponedeljek	Taborna šola Metoda VV
17	torek	»Mladič, ki varčuje denar, ga bo varčeval tudi kot mož. Morda se vam bo zdelo izprva težko; ali kmalu vam pojde lažje; ako pa to začnete in nadaljujete, pomislite, da boste končno s precejšnjo gotovostjo imeli uspeh, zlasti ako si pridobivate denar s težkim delom.« Robert Baden-Powell
18	sreda	Igraj se igrico iz Skavtiča
19	četrtek	Izkoristi čas za druženje s prijatelji
20	petek	Skavtska šola Življenje v naravi, 1. stopnja
21	sobota	Skavtska šola Življenje v naravi, 1. stopnja
22	nedelja	Skavtska šola Življenje v naravi, 1. stopnja
23	ponedeljek	Skavtska šola Življenje v naravi, 1. stopnja
24	torek	Skavtska šola Življenje v naravi, 1. stopnja
25	sreda	Skavtska šola Življenje v naravi, 1. stopnja
26	četrtek	Nauči se novega športa, npr. rolanja
27	petek	»Dolžnosti do soseda niso omejene na dobrodelno izkazovanje usmiljenja – potrebno je več od tega – čisto se za dobre rezultate zahtevata samoodrekanje in žrtev.« Robert Baden-Powell
28	sobota	Pojdi na izlet s starši
29	nedelja	Ne pozabi na nedeljske svete maše
30	ponedeljek	Delaj stvari, ki te veselijo
31	torek	Zadnji dan počitnic (OŠ in SŠ)

AKTUALNA vprašanja

RAZMIŠLJANJE OB PRAZNIKU OSAMOSTVOJITVE SLOVENIJE

Čeprav sem k sodelovanju povabila najmlajše in njihove starše, se na e-naslovu ni našlo nobeno elektronsko sporočilo. Zato mi je na tako ali drugače zapleteno vprašanje odgovorila naključna izbranka.

Slovenka se počutim v vsakem trenutku. To sem in na to sem ponosna. Tudi država je zame vrednota. Nekaj najpomembnejšega, kar smo v zgodovini Slovenci pridobili. Zato mi veliko pomeni ne glede na to, kdo je na oblasti in kakšne neumnosti počenja. S ponosom grem na volitve in soodločam, obesim zastavo in negujem jezik, kulturo, običaje. V največje zadovoljstvo pa mi je, če lahko Slovenijo v tujini zastopam tako, da kdo poreče: »Zaradi tebe mislim, da ste Slovenci dobri ljudje.« In menim, da takšno ambasadorstvo zaleže bolj kot uspehi ekonomije ali zmage nogometašev.

Jerica Koren, *Preudarna levinja*

Vprašanje za naslednjo številko ne bo nič kaj preveč težko. In sicer te vabim, da mi na aktualna.vprasanja@gmail.com pošlješ slike, risbice, anekdote, zgodbice ... s svojih skavtskih in neslavtskih počitnic. In sicer do 10. septembra 2010. Vabljeni tako najmlajše volkuljice in volčiči kot najstarejše voditeljice in voditelji.

Ponosna sem na to, da sem Slovenka. Rojena in vzgojena sem bila kot državljanka naše republike in tako se čutim vsak trenutek.

Pa kaj, če naši politiki včasih zaidejo v slepe ulice, če naša življenjska raven ni med najvišjimi v Evropi, pa kaj, če še vedno nimamo določenih vseh meja ... Čudovita narava, obilni zakladi kulturne dediščine in prijazni ljudje, ki znamo stopiti skupaj, ko je treba, vse to mi daje vedeti, da je naša država res nekaj posebnega.

Ponosna sem, ko vidim v športnih dvorinah viseti naše zastave, ko se na odrih po vsem svetu sliši slovenska pesem, ko se na svetovnih srečanjih vidijo barve našega skavtskega kroja.

Najbolj ponosna pa bom, ko se bo z južnoafriških stadionov razlegala Zdravljica ☺.

Veronika Sorčan, *Brihtna puma, Šentjur 1*

GIRO D'ISTRIA potovalni tabor

Naša prva misel, ko pomislimo na Primorsko, je seveda morje. Nekateri pomislijo tudi na soline, Hrastovlje, no, nekateri pomislijo tudi na severno Primorsko. A obstaja prav poseben kotiček Slovenije, poln skrivnosti, starodavnih izročil in zanimive arhitekture, ki vsakega popotnika premami in ga prepriča, da se v te kraje vedno znova vrača. To je zaledje slovenske Istre.

Naj vas že na začetku opozorim: Istrijani so 'trdi' ljudje. Nikar jih npr. ne poskušajte prepričati, da so oni pravzaprav Istrani ali pa da se olivnemu olju pravilno reče oljčno, pa če za tem stojita sam Toporišič in cela garda slavistov in slovenistov (ne nazadnje uporabljamo jabolčni kis in ne jablanov!). In če živite severno od Črnega Kala, ste pač iz Ljubljane (ne gledate na to, od kod prihajate). Sicer pa so Istrijani zelo prijazni ljudje, navajeni trdega dela (verjemite, vsakega človeka utrdi trda istrska zemlja, ko se jo loti z motiko).

Soline-tam kjer pojejo strune (vir: <http://upload.wikimedia.org>)

Če vam ponudijo kakšen kozarček refoška ali malvazije, se ne branite. Občasne težave vam lahko povzročata le sporazumevanje.

Za potovalni tabor po notranjosti Istre lahko izberete več poti, predlagam naslednjo; ker predvidevam, da se klanovci na tabor zelo radi odpravljate z javnim prevozom, izberite vlak za Koper in izstopite na postaji Dol pri Hrastovljah. Nadaljujte do Hrastovelj, cca 1 kilometer. Če si še niste ogledali znamenitih fresk mrtvaškega plesa v tamkajšnji cerkvi z mogočnim obzidjem, je zdaj idealen čas za to. Kontakt osebe, ki vam bo odprla in razkazala cerkev, je napisan na listku na glavnih vratih obzidja. Po ogledu si lahko po potrebi zaloge vode naredite pri skavtski družini Ruter.

Nato se odpravite proti Kubedu ali Čubedu, kot mu pravijo domačini. Prosite Hrastovce, naj vam pokažejo bližnjo pot do tja. Če ste navdušeni nad plezanjem, se lahko zadržite v soteski, ki se vije ob glavni cesti proti Kubedu – temu predelu domačini pravijo Rokavc. Kubed je znan po obrambnem peterokotnem stolpu, ki so ga leta 1833 spreminili v zvonik, in po duhovniku in prvem istrskem pesniku Alojzu Kocjančiču, ki se je tu rodil leta 1913. Če vam je že začelo kruliti po želodčku, se lahko ustavite v znani osmici in se naužijete pravih

Zvonik v Kubedu

istrskih domačih dobrot, kot so bobiči, bakala, ombolo ...

Pot nadaljujte proti vasi na oslovem sedlu, Loparju (ponovno velja, da se za bližnjico pozanimajte pri domačinih). Če so bili vaši stari očetje pri partizanih, vam bodo znali povedati, da je bil v Loparju ustanovljen prvi mornariški odred, na kar so domačini zelo ponosi. Predhodno se naročite za obisk Hiše od Bardinca (kontakt: Dorina Dobrinja, 041 833 768), kjer boste spoznali istrski način življenja, kdo so bile Šavrinke in zakaj ima kraj tako ime (predvsem nima nobene veze s tenisom). Tudi v tej vasi je skavtska družina (vprašajte za družino Železnik), na katero se lahko obrnete, če boste karkoli potrebovali.

Prositate domačine, naj vam pokažejo bližnjo pot do Trušk, od tam pa nadaljujte proti Trseku. Od tam se spustite v dolino reke Dragonje ter si oglejte znameniti Mazurinov mlin. Nato pot nadaljujte po dolini reke

Hiša od Bradinca (vir: <http://www.ngn.si>)

Dragonje, kjer se lahko na določenih kotičkih tudi osvežite. Sledite poti proti Škrlinam in nato proti Koštaboni, ki se ponaša kar s tremi cerkvicami. Koštabona je v zgodovini služila kot rimska utrdba in je izredno zanimiva vasica. V bližini je slap Supot, ki spada med 100 naravnih znamenitosti Slovenije.

Nato zavijte proti Šmarjam, ki ponujajo enega najlepših razgledov na Koper in njegovo okolico. V rimski dobi je tu mimo peljala cesta, ki je povezovala koprsko zaledje z notranjostjo Istre. Iz Šmarj se usmerite na Bošamarin in nato proti Koprju, kjer lahko potovanje končate na železniški postaji.

Za opisano pot ob normali hoji potrebujete približno štiri dni, predvsem odvisno od tega, kako dolgo se boste zadržali v posamezni vasi. Prespite lahko v Loparju, Trseku in Koštaboni. Kakšen dan si lahko rezervirate tudi za služenje, marsikateri domačin bi vam bil zelo hvaležen.

Namig: poleti so ob vikendih v posameznik vaseh šagre. To so vaške veselice, ki so v času godovanja zavetnika vaške cerkve. Čez dan je kulturni program, zvečer pa se zabava nadaljuje s pristnim primorskim bendom in obilo hrane ter pijače.

Pa srečno pot!

Tam kjer pojejo strune

Govori se, da lahko petje morskih deklic, ki živijo v morju in se vsako noč dvignejo na gladino, kjer prepevajo natanko eno uro, zaslišimo le na enem najlepših kotičkov slovenske obale, na Strunjanskem polotoku.

Večji del tega je zavarovan kot Krajski park Strunjan in zaščiten kot naravni rezervat. Zelo prepoznavne so slikovite prepadne flišnate stene, ki so visoke kar do 80 metrov. Najbolj izstopa Strunjanski klif, ki velja za največjo znano flišno steno ob vsej jadranski obali. V morskem delu rezervata, v Zalivu sv. Križa, med drugim živijo številne ogrožene živalske vrste, kot sta morski konjiček in leščur. Na pobočju rta Ronek rasteta dve pravi sredozemski rastlini,

mirta in jagodičnica (to je njuno edino slovensko rastišče).

Največji razgled na veličasten Strunjanski klif se odpre na poti ob velikem belem križu, ki so ga postavili leta 1921. Križ naj bi mornarjem kazal kraj, kjer sta dva čuvaja vinogradov v noči na veliki šmaren (15. avgusta) leta 1512 videla 'belo ženo'. Na tem mestu naj bi po dogodku postavili romarsko cerkev Marijinega vnebovzvetja. Do cerkve pridemo tako, da pri križu zavijemo desno, od nje pa nas loči le dobrih 100 metrov. Na praznik Marijinega vnebovzvetja cerkev vsako leto obiše na tisoče ljudi.

Na koncu si oglejte še znamenite Strunjanske soline. Po nekaterih podatkih naj bi nastale že v 13. stoletju, največji razcvet pa so doživele v 19. stoletju. Soline še vedno delujejo, dnevno naj bi na njih pridelali do 600 kilogramov soli. Aja, pa morda še to, kako je Strunjan dobil ime. V tem kraju so nekoč pastirji pasli ovce, medtem pa so si čas krajšali z igranjem na glasbilo s strunami. Ker so tako lepo igrali, je marsikdo vzkliknil: »Kako lepo pojejo vaše strune!« Od tod ime Strunjan.

Kako do Strunjana?

Obalno cesto Koper–Portorož zapustite na semaforiziranem križišču. Zavijte desno proti Strunjanu in se peljite naprej po cesti. Parkirni prostor je označen.

Nasvet: ne pozabite na kopalke, saj je zaliv sv. Križa eden najlepših kotičkov za kopanje pri nas.

Romantična vidra, Ankaran 1

Strunjanski klif (vir: <http://upload.wikimedia.org>)

JAZ pa GREM

TABORNA ŠOLA PRIPRAVNIK je namenjena mladim odraslim, ki se odločijo aktivno služiti kot voditelji v ZSKSS. Pogoji za udeležbo je starost vsaj 19 let.

TABORNA ŠOLA METODA je namenjena odgovornim voditeljem v veji. Pogoji za udeležbo je starost vsaj 20 let in vsaj pol leta pripravnštva v veji.

na taborno šolo

TABORNA ŠOLA ZDRUŽENJE

je namenjena nadaljnemu usposabljanju izkušenih voditeljev na različnih področjih v ZSKSS. Pogoj za udeležbo je starost vsaj 21 let in imenovanje za voditelja veje. Obsega splošni del in 3 različne usmeritve: **STEGO Vodja** (za stegovodje), **STEG** (delovanje na lokalni ravni) in **ORGANIZACIJA** (delovanje na regijski ali državni ravni).

TABORNA ŠOLA PREKVALIFIKACIJA je namenjena voditeljem z opravljeno TŠ Metoda, ki nameravajo delovati v drugi veji.

TABORNA ŠOLA ZA VODITELJE BREZ IZKUŠENJ

je namenjena mladim odraslim, ki skavtstva še ne poznajo in želijo aktivno služiti kot skavtski voditelji. Pogoj za udeležbo je starost vsaj 19 let.

TABORNA ŠOLA TRENER

je namenjena voditeljem, ki se želijo usposobiti za delo z voditelji (vodenje tabornih šol). Pogoj za udeležbo je starost vsaj 22 let, imenovanje za skavtskega voditelja in povabilo/mnenje Poverjenišтва za usposabljanje voditeljev.

TABORNA ŠOLA ZA DUHOVNE ASISTENTE

je namenjena duhovnim asistentom, duhovnikom in diakonom, redovnikom in redovnicam, bogoslovcem, ki se pri svojem delu srečujejo s skavti.

Zakaj se splača iti na taborno šolo? Ker ostanejo spomini na ...

... mlečni riž s kakavom (ker je edina hrana, ki je res ne maram!), odlične voditelje, osebne pogovore, hojo, izzive.

Mojca Čušin, Ajdovščina-Šturje 1

... obraze skavtskih voditeljev, kako smo drug od drugega prejemali in drug drugemu dajali – znanje, izkušnje, spodbudne in zaupne besede ter si delili pristne skavtske trenutke – ob ognju, v bivaku in na poti, med delom in igro, v tihoti in s pesmijo na ustih.

Nina Milenkovič, Ptuj 1

... poti in kraje, skozi katere smo šli. Pa seveda tudi na sopotnike.

Benjamin Lah,
Komenda 1

... na zaključno ceremonijo, kjer vidiš, da norost deluje, in se pokaže, kako zelo je TŠ uspela.

Sibila Nidorfer,
Maribor 1

... žive, kokodajoče kure, ki jih je Marko Gorše prinesel za uvod v veliko igro ... Brzinkota, ki sede spi na kupu žaganja na zadnjem zabavnem večeru nekje blizu Žičke kartuzije ... Spet njega, oblečenega v turistično vodičko, ko ga v akciji, z rdečo našminkanega, zalotijo njegovi farani ... hodil sem po cesti, iskal sem prijatelja ... 30 trupel na 3 x 4 metrih, zunaj pa lije kot iz škafa ... narava ... kar najbolje biti pripravljen služiti ... povezanost ... isti ritem ... Gospod, Jezus, daj, da bo moja vest prema kot visoka smreka ... navdušenje ... zvok kitare ... pripravljenost ... sonce ... smeh ... super voditeljska ekipa ... pod milim zvezdnatim nebom ... presenečenje ... TA ENERGIČNI NABOJ ☺

Vesna Žibert, Homec 1

... dan, ko sem na svoji prvi TŠ spoznal nove ljudi in po nekem slučaju je en skavt, s katerim sva skupaj smrčala v šotoru, postal moj najboljši prijatelj, s katerim se druživa še danes.

Danijel Mrvoš, Loška dolina 1

... veliko lepih trenutkov, kot npr. prelepo jutro (in prelep sončni vzhod), ko so nas zapustili voditelji in smo sami morali priti do Kopra.

Tjaša Ločan,
Moziče 1

... spoznavanje novih ljudi in še bolj norih in odštekanih voditeljev, odkrivanje novih koncev Slovenije, veliko zelo dobre hrane, veliko novih informacij, glasbo in neumnosti na potepu.

Nina Fifolt, Novo mesto 1

... nova poznanstva, razširjanje obzorij, nove izzive in sploh noro dobro preživete dni.

Irena Mrak, Nova Gorica 1

... mraz, topel čaj in super družbo.

Katarina Bevc,
Ljubljana 4

... Tjašo in Boštjana. Sibilo in Antona, Marka, Aljaža in Matijo. Turbo hrčke, borovničke, neurja, dobro počutje, mokre čevlje in avanturistični potep.

Katja Pahler, Maribor 2

Vsem, ki se boste letos udeležili tabornih šol, želimo, da bi se veliko naučili, doživeli nore trenutke in domov prinesli čim več lepih spominov!

Poverjenstvo za usposabljanje voditeljev

IGRAJMO SE

Detektivska:

V KATERI HIŠI ŽIVI NATAŠA

Moja prijateljica Nataša živi v majhnem kraju, kjer je le pet hiš. Zato ima vsaka hiša svojo številko: od 1 do 5. Nataša mi je povedala, da stanuje v veliki rumeni hiši z velikim vrtom in vrtnicami ob vhodnih vratih.

Danes jo želim obiskati. A kaj ko sem jo pozabila vprašati za številko hiše!

Tako sedaj stojim pred hišami in si jih ogledujem. Hiše številka 2, 3 in 4 so rumene barve, hiši številka 1 in 5 pa bele. Okrog hiš 1, 2, 3 in 5 je velik vrt. Le pri hišah številka 1 in 3 pri vhodu ne rastejo vrtnice.

Kako zapleteno! Vsaka hiša vsaj delno ustreza opisu Natašine hiše!

A katera je prava?

Pomagaj mi ugotoviti, v kateri hiši živi Nataša, in številko hiše napiši v kvadrat ob narisani hiši.

**DA VAM ČEZ POLETJE NE BO
DOLGČAS PO SKAVTIČU, SMO VAM
PRIPRAVILI PALETO PESTRIH
IGER. VSAK BO DOBIL NEKAJ
ZASE, TAKO NAJMLAJŠI VOLČIČI
IN VOLKULJICE KOT NAJSTAREJŠI
VODITELJI IN VODITELJICE.
NAJ SE IGRA ZAČNE!**

Ustvarjanje:

NAREDI SI KALEJDOSKOP

Potrebuješ kartonasto rolo od toaletnega papirja, polovico A4 belega šelešamerja, polovico A4 trdega papirja, samolepljivo zrcalno folijo 10 cm x 15 cm in ušesno palčko.

- ▶ 1. Zrcalno folijo razreži na tri trakove velikosti 10 cm x 3,5 cm, ki jih pazljivo nalepiš na kos trdega papirja. Pri lepljenju pazi, da med folijo in papirjem ne bo zračnih mehurčkov. Nato trakove po robovih zrcalne folije izreži iz kartona.
- ▶ 2. Trakove vzdolž daljših stranic zlepi skupaj v trikotno obliko in pri tem pazi, da bodo zrcalne ploskve gledale v notranjost. Poglej v luknjo med zrcali. Kaj opaziš?
- ▶ 3. Zlepljena zrcala sedaj vstavi v kartonasto rolo in jih vanjo pritrdi z lepilnim trakom.
- ▶ 4. Z ušesne palčke odstrani konca, na katerih je vata, tako da ti ostane le palčka dolžine 5 cm. Z lepilnim trakom jo prilepi na enega izmed koncev role, tako da bodo 3 cm palčke gledali prek roba.

- ▶ 5. Iz belega šelehamerja izreži dva kroga s polmerom 5 cm. Na prvega prilepi različne like, ki jih izrežeš iz barvnega samolepilnega papirja, drugega pa poriši s flomastri. V sredini kroga naredi luknjico, ki naj bo tako velika, da posamezen krog lahko natakneš na prosti konec ušesne palčke.
- ▶ 6. Poglej v cev in na drugem koncu počasi zavrti krog. Kaj vidiš?

LABIRINT 1

Ko dežuje:

POVEŽI PIKE

Poveži pike od 1 do 43.

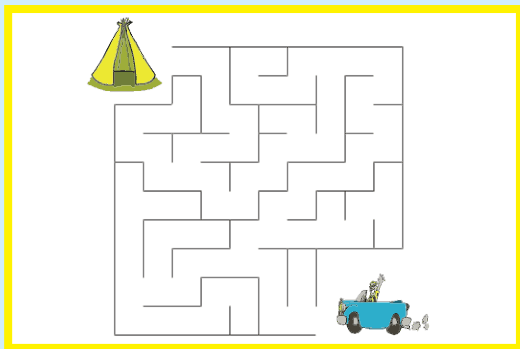
Kaj se prikaže?

Na koncu še pobarvaj.

LABIRINT 2

Na prostem:

ZEMLJO KRAST

S palico narišemo krog in ga enakomerno razdelimo na tolikšno število delov, kot je igralcev. V središče kroga narišemo še manjši krog, ki služi za določanje smeri, v katero pade palica (beri naprej).

Igra poteka tako, da eden izmed igralcev v sredini kroga drži palico navpično navzgor, nato pa jo spusti. Palica posledično pade v eno izmed ozemelj in igralec, v čigar ozemlje je palica padla, jo mora čim prej pohoditi in zavpiti stop. Medtem imajo soigralci čas, da se razbežijo in se čim bolj umaknejo. Ko se zasliši stop, se morajo vsi igralci ustaviti. Nato je na vrsti igralec, ki ima palico. Ta poskuša s kamenčkom ali lahko palico zadeti enega od soigralcev. Če mu to uspe, lahko s palico 'vzame' (nariše) kos ozemlja soigralcu, toda le toliko, kolikor lahko doseže iz svojega ozemlja, brez da bi se pri tem prestopil. Označeno ozemlje je sedaj njegovo.

Če nasprotnika zgreši, je nato on upravičen do kraje zemlje tistemu, ki ga ni zadel s palico. Nato se krog igre ponovi, tokrat palico v sredini kroga spusti igralec, ki je izgubil zemljo.

Urška Kete Trunk, *Potrpežljiva volkulja, AŠ1*

Viri:

- ▶ www.otroci.org/
- ▶ *delavnica na Znanstival dogodivščinah*
- ▶ www.piki.si
- ▶ korenine.skavt.net/korenine/.../korenina_ljudske_igre.doc

Otvoritev skavtskega okoljskega centra 25. junij 2010

Avtor fotografij: Janez Hozjan

Ko se na cesti srečata MERCEDES IN OSEL

**ALI SKAVT SE ZNAJDE IN PREŽIVI
Z LITROM PITNE VODE NA DAN**

Nekega dne pred skoraj tremi leti sem se odpravila na pot. Nisem šla sama. Na pot smo se odpravile štiri mlade dame prek projekta mednarodnih prostovoljskih taborov POTA v okviru Mladinsko informacijskega centra. Pot, na katero sem se odpravila, je bila lepa. Pot iskanja, pot topline, objemov in iskric v očeh. Kaj nas je gnalo v Albanijo? Kaj drugega kot veselje do podarjanja svoje energije in mladosti drugim ljudem. Predvsem otrokom in tistim njihovim malim prosečim očem, katerih glavno veselje je poziranje pred fotoaparatom. Vse za kanček pozornosti in minutko časa, ki ti jo ukradejo. Naše delo, ki smo ga opravljale, bi lahko opisala s tretjim skavtskim zakonom – Skavt pomaga bližnjemu in naredi vsak dan vsaj eno dobro delo – in tako smo kar 18 dni delale dobra dela, razveseljevale bližnje in med nami je prav gotovo vel tudi pravi duh prijateljstva. Seveda so kdaj prišli tudi trenutki domotožja in slabega počutja. V takšni situaciji pomagata petje in žvižganje.

Ko smo si zapele, je naša glavna misel spet postala: narediti nekaj dobrega. V Albaniji so nas pričakali otroci z različnimi življenjskimi zgodbami. Kar žalostno je ugotoviti, koliko sirot,

zavrženih ali zanemarjenih otrok prebiva nekje, ne tako daleč od nas. Neverjetno pa je, da kljub zapuščenim, žalostnim zgodbam in slabim razmeram, v katerih živijo, ohranjajo toliko topline in ljubezni. Bila sem presenečena, saj so nas takoj sprejeli in nam odkrito pokazali, da so veseli našega prihoda. Niso nas poznali, pa vendar so nas takoj vzeli medse. Treba je poudariti, da družine, iz katerih so prihajali otroci, niso bile ljubeče okolje. Očetje so bili več ali manj odsotni, mame vdane brezdelju, otroci pa prepuščeni sami sebi. V dneh, ki smo jih preživele na dveh različnih krajih, smo za otroke organizirale program oratorija. Vsak dan je bil poln igre in plesa. Navdušene smo opazovale, kako dobro Albanci plešejo. Resnično je bilo videti, kot bi priplesali na svet. Ta njihova razigranost nam je dala misliti in nas učila, kako kljub materialni

bedi, v kateri živijo, ohranjajo veselje do življenja.

Albanija je država, v kateri ti pridejo še kako prav skavtske izkušnje vztrajnosti, odprtosti in prilagodljivosti. Nemalokrat se je bilo treba soočiti s težavo, ki nam v 'normalnem svetu' ni znana. Kako je, če ni stalne pitne vode? Ali pojesti pokvarjeno hrano ali biti raje lačen? Kdaj pa kdaj je bilo treba potrpeti ob pretečeni marmeladi ali žejen čakati na peto uro popoldne, ko za eno uro priteče pitna voda.

Takrat smo si naredili zaloge in tista steklenica vode je bila vsakemu najdragocenejša.

Dežela orlov, kakor drugače imenujejo Albanijo, ima čudovito naravo, katere lepote pa se sami žal ne zavedajo. Hudo je videti reke in poti, ki so zanemarjene in polne smeti. Stvarnik jim je poklonil velika jezera, rečne kanjone, gorovja in prostrano obalo. Toda kje se je izgubil njihov čut za to, da bi mislili vnaprej in za ta dar poskrbeli? Najbrž to izhaja iz njihove miselnosti in kulture. Živijo v patriarhalni družbi, kjer je ženska vredna manj.

Na to kaže zgovoren primer, ko smo morale sredi krožišča ustaviti avto in dati prednost moškemu, da se vključi. Ljudje so večinoma brezposelni, vir prihodka je samozadostno kmetijstvo, pridelovanje lubenic in podobnega sadja ali delo v tujini (Grčiji in Italiji). Od tam uvažajo belo tehniko, računalnike, dobre avtomobile. Razvoj ni skladen. Živijo v nevzdržnih razmerah. Po ulicah, polnih razpadajočih blokov, se sprehajajo prašiči, ki jedo smeti. Tako na eni strani mečejo vrečke, polne smeti, kar na sosedovo dvorišče, po drugi pa se sami vozijo v mercedesih vseh letnikov. Nasprotja so zelo vidna in bodejo v oči. Tako poleg novih avtomobilov po isti cesti vozi tudi v voz vprežen osel. Pogled na to mi pravi: Hej, ti, ustavi se! Imaš avto in mobitel. Kaj pa delo, družina in narava?

Vsako popotovanje in kulturni šok sta najboljše zdravilo za naveličanost, s katero se lahko soočamo v vsakdanjem življenju. Skvati na svojih taborih ponavadi spoznamo, da vse stvari, za katere mislimo, da so v naših življenjih nujne, vendarle le niso tako samoumevne. Tudi Albanija je potrdila to, da naš svet ni svet vseh ljudi. Občasen odklop od divjega tempa in norega življenja je bogata izkušnja, ki te vsaj začasno umiri, spremeni in postavi na tla. Lahko rečem le – 'falaminderit' (hvala) za to izkušnjo!

ZGRADBARSTVO

Verjetno ste že videli kakšno zgradbo. Menda ste pravi skavti in ste kakšno tudi že naredili. Pa vseeno pravijo, da je dobro, da se na vsake kvatre malce obnovi znanje.

Zgradbarstvo je ena od osnovnih skavtskih veščin. In seveda vsi vemo, da je praktična. Morate priti na drugo stran reke, ne da bi si zmočili noge? Naredite most. Potrebujete pregled nad tem, kdaj prihajajo vaši voditelji na srečanja? Naredite stolp in opazujte, kdaj pridejo izza ovinka. Vam gre na živce, ko pri jedi sedite na tleh? Naredite si mizo s sediščem. Vam gre na živce, ker morate les vleči iz gozda? No, to vam bo šlo pa še vedno na živce, ker je pri zgradbarstvu potrebno res ogromno lesa. Najbolj primerne za to so sušice. Največkrat uporabljamo sušice smrek, ker so ravne, ker dolgo vzdržijo in jih je običajno vedno dovolj. Kako prepoznate sušico? Ko pridete do železne smreke, jo pregledate od tal do vrha. Če na sebi nima iglic oziroma ni zelena, lahko žaga in sekira zapojeta rušilno pesem. Če ima

smreka samo nekaj zelenih vej, jo je po pravilih treba pustiti, ker je še živa. In živih dreves se ne uporablja za zgradbarstvo (razen če vam gozdarji dovolijo).

Seveda se moramo prepričati, da so sušice še dovolj trdne in da niso na kakšnem predelu gnile, ker če boste delali iz takega lesa kak stolp in zlezli nanj ... Uporabite domišljijo, kaj se vam bo zgodilo (kreš, tresk, auuu).

Poleg kakovostnega lesa je pomembna še ena stvar: kakovostni vozli/vezave. Kdor želi zgradbo na hitro narediti in ima namen delati površne vozle, naj zgradbe raje ne dela. Bolj varno bo to za vse, ki bi radi zgradbo koristno uporabljali. Vzporedna in diagonalna vezava sta najpogostejši obliki, ki ju uporabljamo pri zgradbah. No, če želite narediti res stabilno zgradbo, potem za začetek naredite toliko vezav, kolikor se vam jih zdi potrebno. Nato pa naredite še enkrat toliko vezav.

Kar nekaj stvari boste dobili s prakso. Ko recimo želite zvezati dve sušici skupaj, ju je priporočljivo malo zasekati, tako da nastaneta manjši vdolbini, ki ju združiš skupaj in sušici na tem mestu zvežeš. S tem poskrbiš, da se sušici ne bosta premikali.

Če zvežeš recimo štiri sušice v obliki kvadrata, je treba ta kvadrat povezati z diagonalnima sušicama, ki naredita ta kvadrat stabilen.

Seveda ne smemo pozabiti niti na to, da je treba vse veje čim lepše posekati (da je deblo čim bolj gladko), da je vezanje lažje, pa tudi manjša verjetnost je, da si raztrgaš hlače, pulover ali kak predel svoje kože.

Največ časa vam bo vzelo pripravljanje lesa. Rušenje, sekanje, odstranitev vej in podobno je zamuden posel. Drugo najbolj zamudno delo so vezave. Žal brez njih ni zgradbe in brez temeljitih vezav ni stabilnosti. Še vedno pa so zgradbe najlepši del tabornega prostora, in bolj ko se pri izdelavi potrudite, bolj zgradbe ljudje občudujejo.

Danijel Mrvoš, Nedoumljivi medved, Loška dolina 1

POPIJ, PREDELAJ. PLAČAJ

Kdo je rekel, da tetrapak od mleka ali soka nujno spada v smeti? Z malo časa in ščepcem ustvarjalnosti ga lahko predelaš v denarnico za drobiž ali pa denarnico za kartice. Narediš lahko celo več različnih oblik denarnic iz različnih velikosti in oblik tetrapakov. Kako? Sledi navodilom.

Potrebuješ:

- ▶ tetrapak od mleka ali soka
 - ▶ škarje
 - ▶ lepilo
 - ▶ trak 'ježek'
- ▶ 1. Tetrapak operi in dobro posuši, da te vonjave prejšnje vsebine ne odvrnejo od nadaljnjega dela in uporabe. Pokrovček obdrži.
 - ▶ 2. Tetrapak splošči skupaj in odreži spodnji rob, kot vidiš na sliki. (slika 1)

Slika 1

- ▶ 3. Na zgornji strani odreži vse stranice razen tiste, ki ima nastavek za pokrovček, malo pod pregibom (da bo ostalo malo prostora za prepogibanje, ko bomo tetrapak zložili na pol). (slika 2)

Slika 2

- ▶ 4. Prepogni tetrapak in polovici z lepilom zlepi skupaj (na mestu, kjer se vidi rdeča sponka za papir na sliki 3).
- ▶ 5. Nalepi trak 'ježek' na oba dela, kjer se bo denarnica zapirala. (slika 4)

Slika 3

Slika 4

Denarnica bo še lepša, če jo pobarvaš, polepiš ...in jo začneš uporabljati. ☺

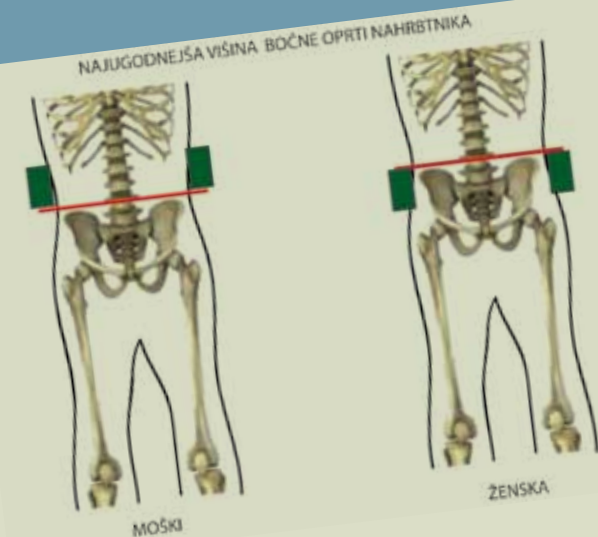
ZLAGANJE opreme V NAHRBTNIK

Pri izhodih, potepih, poletnih in zimskih taborih je nahrbtnik zelo važen del opreme. Z nepravilno naloženo opremo v nahrbtniku se bomo utrudili hitreje, kot če ga znamo pravilno uporabljati in nositi. S pravilno naloženo opremo dosežemo, da je nahrbtnik udoben za nošenje ter da smo z njim stabilni. Poleg tega ostane oprema v nahrbtniku čista in suha, mi pa hitro najdemo tisto, kar potrebujemo.

Najboljši način, da česa ne pozabimo, je, da si pred odhodom najprej naredimo spisek opreme, ki jo bomo potrebovali. Opremo pregledno zložimo na tla, jo

še enkrat pregledamo po spisku in jo šele nato začnemo zlagati v nahrbtnik.

Najprej damo v prazen nahrbtnik večjo plastično vrečo (npr. za smeti), vanjo pa zložimo opremo. Vsak kos obleke posebej zvijemo, po enega ali več kosov skupaj pa damo v manjšo plastično vrečko, ki jo povežemo z gumijastimi trakovi (lahko jih narežemo iz stare zračnice). Tako zložena obleka se ne bo mečkala in bo zavzela

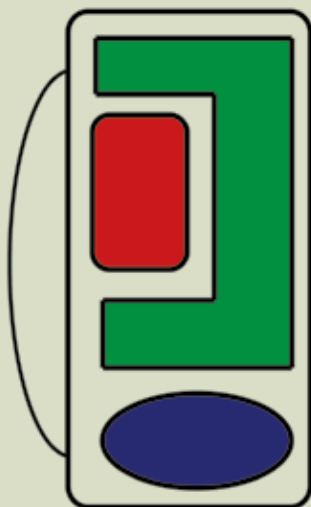

veliko manj prostora, hkrati pa jo vrečka štiti pred mokro obleko in opremo, ki jo nosimo v nahrbtniku. Zvitke rezervne obleke ne zlagamo vodoravno, ampak navpično, saj jih tako lažje najdemo.

Na dno nahrbtnika zložimo lažjo opremo, ki je ne potrebujemo čez dan (npr. spalna vreča). Ob hrbtišču zložimo nekoliko težje kose opreme, najtežje pa ob hrbtišču pod pokrovom nahrbtnika. Bolj ko gremo stran od hrbtišča, lažje kose opreme zložimo. V pokrov in stranske žepe zložimo drobne kose opreme in tisto, kar med pohodom večkrat potrebujemo (prva pomoč, svetilka, nož, komplet za preživetje, pribor za orientacijo in pisanje, energijske prigrizke, vetrovko, palerino, kapo, rokavice, očala itd.).

Pa še nekaj o samem nošenju nahrbtnika: nahrbtnik nosimo čim bolj na bokih in manj na ramenih. Noge so namreč najmočnejši del telesa. Pri težkih nahrbtnikih je zato najpomembnejša pravilna uporaba bočne oprti.

Elvis Žagar, Domiselni svizec, Bovec 1

LAHKO

TEŽJE

NAJTEŽJE

BARVE POLETJA

I mam srečo. Ne tiste v nesreči, ampak ono, čisto pravo. Takšno, ki se rodi iz srečanja z dobrimi ljudmi, kakor se otrok rodi iz matere bolj po čudežnem naključju kot po lastni zaslugi. Prijatelji so tvoje ogledalo, pravijo modri ljudje. Moji so več kot to. So vzrok za smeh, razlog za vztrajanje, način pozabljanja hudega in smerokazi, ki mi pomagajo najti poti ven, iz sebe, k drugim, k stvarim. K vsemu tistemu, kar sem z leti pozabil občudovati.

Strmim v daljavo. Zaripel v lica sopiham in kaplje znoja se počasi nabirajo na čelu ter se zbirajo v potoček, ki steče po obrazu in prek nosu kot majhen slap. Ob meni stoji prijateljica. Skvatinja. Pod sabo gledava taborni prostor, kamor se bodo naselili skvati. Pogleda me in vpraša: »Katera barva poletja ti je najbolj všeč?« Pa menda ja ne. »Kdo sploh razmišlja o tem?« jo sprašujem s pogledom. Spet se začnem zavedati, kako kratka je razdalja od tam, ko se počutiš 'ful dobro', pa do tja, kjer se počutiš le še brezplodno. Brez besed sem, skratka. Ni pametnih misli. Vstanejo spomini.

Kot otrok sem pri babici tekal po travnikih z drugimi otroki in vse je bilo zeleno, zeleno. Trava je butala v naše obraze kot težke kaplje dežja v nevihti. Dedek je stekel za nami in s hišnega praga vpil nekaj takšnega kot: »Ne pomendrajte vse trave!« Nam je bilo vseeno. Vse je živelo in kipelo. Vse je bila igra in travniki igrišča. Za babico in dedka je bila ista pokrajina verjetno bolj rjava in siva, ko sta se sklanjala nad trdimi grudami zemlje na polju in delala

počasi in usklajeno, kot da opravljata skrivnosten obred. Rad sem ju opazoval. Utrujena sta ravnala svoje ukrivljene hrbtenice in gledala v nebo z vero, da bo tudi letos kmalu dež, da ne bo toče in da nam morda letos na volitvah uspe izvoliti 'taprave'. Dež je prišel, toča nas je obšla in spet smo si pulili lase, ko je radio v kuhinjskem kotu razglašal volitve. Dedek je iz svojega govorniškega odra za mizo

slovesno oznanjal, da bo šla država v rit, babica pa je sklepala roke in gledala v brezjansko Marijo na steni bolj milo kot Jezušček v njenem naročju. Potem je prišlo poletje, ko sem spoznal deklico. Modrooko. Vse je postalo modro. Modri so bili stih, ki sem jih koval, in postrvi, ki sem jih lovil zanjo, modro je bilo nebo, ko sva ležala v sveže pokošeni travi, in divje jezero, ki naju je sprejelo v svoje naročje. Bila sva premlada za ljubezen in prestara za nedolžne igre. Imela sva odprta vrata svojih src. Tako zelo, da nisva opazila niti tega, kdaj sva izstopila. Pozabil sem zakaj. Modrine ne bom pozabil nikoli.

Spet se pogledava s prijateljico. Pogledava v daljavo. Mislim si. Koliko mladih bo letos zasedlo te naše travnike? Kakšne barve bodo poslikali na njih? Bodo to vesele barve? Bodo barve, ki jih človek zaklene globoko v srce in čuva kot najdražji zaklad, ali se bodo barve tega poletja razvodenele, zbledele in ostale

brez duše, gluhe za ušesa časa? Samodejno začnem sestavljati prošnjo. Prosim. Prosim srčno in goreče. Prosim, da bi naši travniki in gozdovi tudi letos postali oranžno okrašeni. Da bi takšni postali lepši in enkratnejši. Da bi deklicam in dečkom, ki so mislili, da se ne splača truditi, povedali, da je v naporu uspeh, da je v skupnosti moč, da je v vsakem grlu pesem, ki čaka, da se jo zapoje, da se tudi v noči prižigajo ognji, ki grejejo in kažejo pot, da je najbolj toplo v objemu prijatelja, da je najlepša barva tista, ki ti jo narišejo trenutki sreče, in da je za to barvo vredno tvegati vse, prav vse.

Zbujam se iz sanjarjenj. Čas je za odhod v dolino. Niso potrebne besede. Seveda bova tekla. En, dva, tri! Kdo bo prvi? Igra se začenja. Barve so na paleti. Vzemi in barvaj!

Urban Lesjak, Zaljubljeni orel, Krško 1

BOJ NA požiralniku

Iz zgodovine tržaškega skavtizma ali tabor VV v Stranjah leta 1987

Bilo je davnega leta 1977, ko se je stari volk po dolgoletnem tuljenju končno umaknil v svoj zasebni brlog. Veljalo je namreč pravilo: Ko bodo tvoji volčiči – otroci zrasli, boš lahko ponovno šel z njimi na tabor. In deset let kasneje, 3. avgusta, ko so se Krušni volčiči in veverice (danes bi jih imenovali volkuljice) prvič spopadli z doživetjem tabora, je bila med njimi čisto slučajno tudi veverica iz zaroda našega starega volka. Končno, kot obljubljeno, se je stari volk rešil svoje dolge zapore in se z vso vnemo vrnil v naravo, na tabor med razdivjane stare volkove.

Avtor fotografij: Štefan Kegljevič

V glavnem skavtskem štabu so sedeli nekdanji volčiči, ki so se pred desetimi leti skupaj z njim čudežno rešili iz jezera, ki jih je poplavilo na taboru v Idrijski Beli; ti so sedaj dorasli in so kovali usodo najmlajši veji tržaške skavtske organizacije.

Stari volk je občudoval spretnost in voljo mlajših bratov pri pripravi progama za vsako minuto, a ker ni mogel nikoli molčati, je tudi tokrat prišel na dan s svojo super idejo modernega tabornega stranišča. Navdušeni mladi voditelji so starega volka vključili v predhodnico, tako da bi svojo zamisel čim prej in kar najbolje izpeljal. Stari volk se je tega ukaza izredno razveselil, saj je iz svoje izkušnje dobro vedel, kaj se skriva v besedi 'predhodnica': trdo delo, napor, pa tudi pustolovščina, idilično bivanje pod šotorom, skratka, pravo skavtsko življenje. Na tabornem prostoru je bilo kot na razglednici: pod cesto, ki je vodila do prostora, se je razprostiral krasen travnik, komaj pokošen, ob robu travnika pa okrog in okrog sama goščava, v senci katere si je že vsakdo zamišljal taborne zgradbe. Po geslu palčkov so se vsi spravili veselo na delo: stari volk je takoj opozoril, da po priročniku manjka bistri potoček, kjer si bodo cicibani volčiči vsak dan umivali roke, da ne bo ptička v goščavi pela: »Cicifuj, fej in fuj!« Stari volk pa je bil s svojo izkušnostjo na vse pripravljen. S seboj na tabor je privlekel dolgo črno plastično cev; ta seveda ni bila tako idilična kot bistri potoček, je pa bila gotovo učinkovita, posebno ko

je bila nanjo priključena cela vrsta vodnih pip. Po štirih dneh je končno prišel dan masovne naselitve tabora: vsula se je truma volčičev, vervec in starih volkov. Začelo se je vreščanje, piski piščalk, ukazi, kričanje: »Zbooor!« Konec miru, si je mislil stari volk, ki je prišel na tabor s pglavitnim namenom, da bi užival v objemu narave in si pomiril živce. Čez nekaj časa pa se je vreščanje le poleglo, vsaka skupina je ob pomoči starih volkov začela postavljati šotore, le nekateri so tavalili kot izgubljene ovce, kajti njihovih šotorov ni bilo še od nikoder. Staremu volku, generalnemu gospodarju, je baje med potjo počila guma, rezervna pa je bila tako prazna, da je moral revež 12 kilometrov peš do bencinske črpalke in nazaj. Ta zakasnitev je spravila s tira tudi generalno kuharico, ki je kot brez glave nenehno jamrala: »Kje je moja kuhinja!« Pa je vendarle prišla tudi kuhinja in prišli so tudi šotori, tako da so lahko vsi – utrujeni od dolge poti – odšli mirne duše spat. Naslednji dan je na taboru potekal tako, kot je bilo zapisano v Zelenu knjigi, bližal pa se je tisti usodni večer,

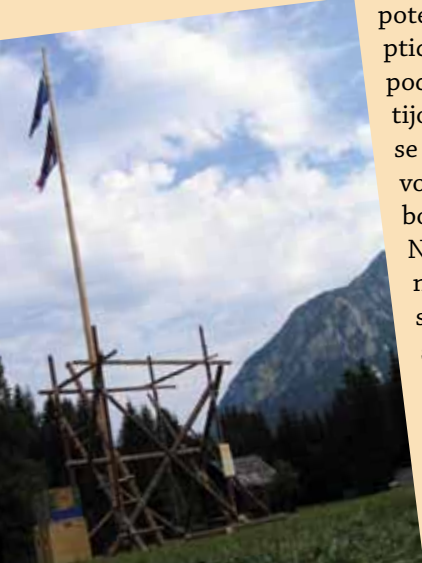
ki je sprevrgel celotni potek tabora. Kot ptice, ki letijo nizko pod nebom, ker čutijo nevihto, tako so se stari volkovi in volčiči zbrali ob taborni luči v pagodi. Navodilom načelnika je sledilo veselo petje, ki pa so ga kmalu prekinili prva strela, prvi grom, nato

druga strela, drugi grom ... Nenadoma se je ulilo ... in pagoda se je spremenila v pravi bazen. Stari volkovi so se zaskrbeljujoče spogledovali, sledil je kratek posvet in hitro na delo: pregled stanja šotorov, reševanje rešljivega, evakuacija neuporabnih šotorov, porazdelitev volčičev v uporabne šotore. Stare volkove je pri tem delu bodrilo veselo razpoloženje, za katero je skrbel stari volk Brenkač. Ko je bila vsa situacija pod kontrolo in volčiči napojeni s toplim čajem, so se stari volkovi vrnili v pagodo. Vendar dežja ni in ni bilo konec, zato so stari volkovi na posvetu določili dokončno evakuacijo. Domači župnik iz Stranj se je dobrohotno usmilil ponesrečenih tržaških skavtov in jih sprejel pod svojo streho. S tem je bilo tabora konec. Zelena knjiga, v katero so stari volkovi vložili toliko truda in časa, je postala popolnoma neuporabno sredstvo. Skupno življenje se je sicer nadaljevalo ob radijskih sporočilih staršem, ki pa so bila bolj kot skavtskim vestem podobna poročilom s fronte.

Stari volk pa je ponovno našel svoj mir. V močvirju skavtskega travnika je ostal sam, si mirno odpočil svoje napete živce, le tu pa tam so se mu pridružili nekateri stari volkovi in skupaj so postopoma podirali šotore, reševali opremo, spalne vreče, ki so se občasno prikazale na površju močvirja, skavtske izkaznice itd. Požiralnike pa, ki so se odprli sredi tabora, so skrbno zavarovali s koli.

Delo seveda ni bilo lahko, vendar stari volk nikakor ni zavidal drugim voditeljem, ki so morali v župnišču krotiti živahne volčiče. Morda se je tudi zavedal, da takemu podvigu verjetno ne bi bil več kos, saj leta minevajo in mlade generacije starih volkov verjetno izžarevajo več energije, ko se je treba boriti z živahnimi volčiči. Le pomislite, kaj bi naredil stari volk, če bi se v takem močvirju znašel v Gospodovem letu 2010? V takem okolju gotovo ne bi umiril svojih napetih živcev, saj bi ga mobilni telefoni nenehno vznemirjali in krhali njegovo duševno razpoloženje. Bolje je, da se je stari volk za vedno umaknil v svoj brlog.

Sandi Cergol, Neodločni orel, Trst 4

V zadnjem času se okoli mene vse vrti okrog okolja. Okoljska vzgoja po skavtsko – pri nas in v tujini, okoljski program v našem novem skavtskem okoljskem centru ... Toliko razmišljam in razpravljam o naši skavtski okoljski vzgoji, na koncu pa mi zmanjka idej za tole e-kolumnico.

Ura je pozna (skoraj že zgodnja), v prtljažnik spravljam stvari za jutrišnjo delovno akcijo v Rogu, ko me zvezdna noč s poletnim vonjem premami na kratek sprehod. Grem do potoka, na oddih in po navdih. Ko se oddaljujem od hiš naše ulice, se od mene oddaljujejo tudi misli in dileme, ki so me okupirale čez dan (ali teden ali še dlje). Razmišljam, zakaj je luna danes manjša od polovice, če vem, da bo čez en teden polna. In – kako to, da kakšen travnik diši močnejše od drugega? In žitna polja – vem, da so zdaj že zlato rumena, čeprav so v tem trenutku zame vsa črna. Črne so najbrž tudi plavice, ki pa jih tudi podnevi redko vidim. Nekje sem brala, da so ogrožena vrsta in da jih je na naših njivah vsako leto manj ... Kakšna škoda, meni pa so tako lepe! Pridem

do potoka in v daljavi spet opazujem skupino dreves, za katero vedno znova ugotavljam, ali so vrbe ali topoli. Danes v temi gotovo ne bom ugotovila ...

Ko se obrnem nazaj proti domačem kraju, se spet spomnim na našo skavtsko okoljsko vzgojo. Kaj to sploh je? Je takle sprehod tudi okoljska vzgoja? Mogoče neke vrste okoljska samovzgoja? »Vzgoja je stvar srca,« mi pridejo na misel znane besede svetnika, po katerem so me vzgajali v gimnaziji. Če je torej tudi skavtska okoljska vzgoja stvar srca, ne more biti njeno bistvo v spraševanju, kakšna je razlika med vrbo in topolom, ampak bolj v odnosu, v tem, da mi za tole vrbo (ali topol) ni vseeno. Da znam ceniti in ohranjati močvirnat travnik, na katerem raste, čeprav ima tak zelo majhno ekonomsko vrednost ...

Za okoljsko (samo)vzgojo verjetno res ne potrebujem veliko. Priložnost, dražljaje, ki predramijo moje čute ... in kmalu za tem se prebudi še srce. Vzgoja se začne, jaz pa tako postajam boljša.

Lucija Simončič, Kujnštn kenguru, Šentjernej 1

GOZDNE igrarije

KAMUFLAŽA

Za igro potrebujemo gozd, v katerem je dovolj širokih dreves in grmičevja, za katera se da skriti in med njimi teči.

Ena oseba je plen, ki se 'pase' na dogovorjenem mestu. Drugi imajo 60 sekund časa, da se skrijejo za debla dreves ali grmičevje, v tem času je 'plen' obrnjen stran in na glas odšteva. Po preteku 60 sekund se plen obrne okoli in gleda po gozdu, ali lahko s svojega mesta (ne sme se premikati!) opazi skritega 'plenilca'. Če ga opazi, ga pokliče po imenu in pove, kje se skriva, ter ga tako izloči. Kdor je izločen, pride naprej in se postavi poleg plena na območje, ki ni bilo določeno za skrivanje (npr. na drugi strani gozdne poti, ki smo jo postavili za mejo). Drugi počakajo skriti, dokler se plen spet ne obrne stran in začne odšteti, tokrat 10 sekund. V tem času morajo priti čim bližje plenu, če imajo dovolj časa, ga 'ujamejo', če časa ni dovolj, se ponovno skrijejo. Plen se po preteku časa (10 sekundah, ki jih kot prej na glas odšteva) spet obrne okoli in poskuša opaziti skrite plenilce. Če jih ne vidi, se spet obrne stran in odšteva 10 sekund. Če čuti, da so plenilci že zelo blizu, lahko ta čas skrajša na pet sekund. Zmagovalec je tisti, ki prvi ujame plen, za nagrado ga zamenja.

VOLČJE KRDELO

Glede na število igralcev skupino razdelimo na volkove in srnjad, v razmerju približno 1:4 (1 volk na 4 jelene). V naravi omejimo območje, ki bo življenjski prostor srnjadi, ki jo volkovi lovijo. Volkovi izberejo eno srno za tarčo in jo poskušajo uloviti, preostala srnjad pa jim to poskuša preprečiti tako, da jih ovira s svojimi telesi. Volkovi lahko lovijo samo po en naenkrat, ko se en utruji, ga drugi zamenja. Srnjad na začetku ne ve, kdo je tarča, zato morajo biti pri svoji taktiki izogibanja in prepoznavanja tarče zelo iznajdljivi, prav tako imajo lahko tudi volkovi kakšno posebno taktiko, za katero se dogovorijo. Igra se konča, ko je srna ujeta ali pa ko so vsi volkovi preutrujeni, da bi še lovili.

Igre so povzete iz brošure tropa za program Skavtskega okoljskega centra Kočevski rog, ki je luč sveta ugledala konec junija. Poleg okoljskih iger se v njej najdejo tudi druge dejavnosti, poskusi in tudi recept ali dva. Če jo želite imeti, povprašajte v pisarni ZSKSS.

Bena Briški, *Rahločutna puma, Ljubljana 3*

Skavtska noč

1. Ne - ja tri - le lu - no... vone - bo je čis - to... prah iz čim - ske ce - ste gov - jat
 2. Neč - po - sta - ja glo - bla... vsi ho - to - rji spe... le stra - ni - vka sta - bla k - pa - lo
 3. Neč - na se rju - sa - lah... čis - tu ro - sa - zib - lje... navi - se dan no - sli - a - no med ko -

7. ne - no li - bo... in pla - me - ni o - graj, zbu - de - ni so v klet,
 se or - re... V skan - dski se za - sta - vi... Se - ver - ni - čarji -
 to - ri gib - lje... Son - ce je do - seg - lo... ja - so na so moči...

12. ... sto - ja - gile - ta in - kra - ple - le so - lo jelo...
 ... bja, da - leč zar - ja sve - tel dan po - lja bja
 in v - yo - se - lem sine - lu gre - mo mo - ra - pro - ti.

17. Ref. D. Zbu - di - jo se ro - ke za pri - ja - talj strov... ti - ha se mo - li - tev - dvi - ga čet - ne -
 ... A. D. A. bo... Več - na naj zves - to - ba vsi - dan se med ras,

24. ... D. E. A. ... D. A. ... Na - go - stav - lja ta mla - do - stni čas

skavtfešt

Postojna '10

4. festival skavtske pesmi

30. oktober 2010

Dragi skavtil!

Leta kar bežijo mimo in v stegu Postojna 1 preznujemo že 20 let. Znova smo sklenili, da bomo praznovali z glasbo in vsemi vami. Zato ob obletnici stega razpisujemo **NATEČAJ** za izvirno skavtsko pesem in vas vabimo na **SKAVTFEST 2010** - 4. festival skavtske pesmi, ki bo 30. OKTOBRA 2010 V POSTOJNI.

Prosimo vas, da nam do 2.septembra 2010 pošljete zvočni posnetek, besedilo, akorde (oz.notni zapis) ter kratko predstavitev avtorja/ev in izvajalca/ev na naslov:

Urška Zadel
 Koče 18e
 6258 PRESTRANEK

K sodelovanju vabimo vse slovenske in zamejske skavte, ne glede na starost. Pesmi naj imajo avtorsko melodijo, aranžma in besedilo v slovenskem jeziku.

Posnetek bo ocenila strokovna žirija in vas o sodelovanju obvestila do 30. Septembra 2010.

**PRISLUHnite SKAVTSTVU IN
 NAM POVEJTE, KAJ VAM POJE!**

Pripravljalni trop Skavtfesta
 e-pošta: postojna1@skavt.net
 spletni naslov: <http://postojna1.skavt.net>

...se spomniš trenutka, ko...

NEPOZABNIH DVAJSET - 2 DEL

Spomini na prehojeno skavtsko pot

Kako priti v svetovno skavtsko organizacijo?

To vprašanje je bilo za ZSKSS aktualno že takoj po ustanovitvi. Zastavili pa so si ga tudi v Zvezi tabornikov Slovenije (ZTS). Da bo to zelo konkurenčno vprašanje v odnosih med obema organizacijama, sem videl na sestanku v prostorih ZTS spomladi 1990. Na sestanku so bili predstavnik svetovne skavtske organizacije - World organisation of scout movement (WOSM) iz Ženeve (imena se ne spominjam več natančno, menda je bil po rodu Finec, pozneje ga je v WOSM zamenjal drug predstavnik), načelnik ZSKSS Peter Lovšin in načelnik ZTS Tone Simončič ter še nekaj drugih. Predstavnik WOSM je razložil, da se iz vsake države lahko vključi le ena organizacija, kjer pa jih je več, je treba ustanoviti zvezo (federacijo), ki se potem vključi v WOSM kot predstavnica države. Na sestanku je prišlo tudi do nekoliko zaostrene debate o tem, kakšna organizacija je oziroma je bila ZTS v odnosu do skavtstva. Posredno se je debata dotikala odnosa do vere. K debati sem lahko prispeval svojo izkušnjo, ker sem bil pri tabornikih kot osnovnošolec in sem dobro vedel, da z javnim izkazovanjem vere takrat pri tabornikih in povsod drugod ni bilo mogoče

shajati brez težav. Ker sem bil v osnovni šoli ministrant v cerkvi, sem zaradi tega doživel marsikaj neprijetnega med sošolci, učitelji in taborniki, vendar sem kljub temu postal pri tabornikih celo vodja čete, v šoli pa sem bil tudi vključen v številne aktivnosti. Na omenjenem sestanku sem se zavzel, da bi ZSKSS in ZTS v prihodnje znali najti pot sporazumevanja in sodelovanja kljub različnosti. To je nedvomno naporna pot in tako se je izkazalo tudi v poznejših letih. Gotovo pa je naporna tudi pot medsebojnega nasprotovanja, boj in konfliktov, ki lahko vodijo tudi v sovraštvo. Tega pa si v prihodnosti slovenskega skavtstva in naroda nisem želel, ne pri mladih ne pri odraslih.

Halo, bi hotel biti stegovodja?

Tako me je nekega poznega poletnega dne 1990 po telefonu poklical Rafo Pinosa. Šlo je za steg Ljubljana 2. Datum tega klica ni zabeležen, v spominu mi je ostal čas, povezan z občutkom o svetlobi večera in s tem dolžini dneva. Klicu sem se namreč odzval in se še istega večera znašel v krogu voditeljev stega Ljubljana 2. Razložili so mi, kaj naj bi kot stegovodja delal. Delo naj ne bi bilo preveč zahtevno. Skrbel naj bi za voditelje kot skupino in občasno vodil njihove sestanke. Nič mi niso rekli, katera znanja in veščine naj bi obvladal, tudi skavtske obljube niso omenili. Seveda me je vse to močno zanimalo. Moral sem veliko spraševati. Skavtske literature v slovenščini še ni bilo. Nikjer ni bilo zapisano, kaj pomeni beseda steg. Še danes mi na to vprašanje zna odgovoriti le redkokdo. Poizvedoval sem in ugotovil, da je beseda srbskega izvora in pomeni prapor. K nam je verjetno prišla pred

Obljube Litija 1, 1995

Obljube čete Litija 1, 1996

Srečanje PP v Litiji (Vetrovi 1995)

drugo svetovno vojno, ko je bilo slovensko skavtstvo del takratnega skavtstva Kraljevine Srbob, Hrvatov in Slovencev.

Obljuba pri Svetem Ožboltu

Marca 1991 je po sredogorju še marsikje ležal sneg. Skupnost voditeljev stega Ljubljana 2 se je v lepem, jasnem in mrzlem jutru napotila k Svetemu Ožboltu nad Škofjo Loko. Cerkvica je na nadmorski višini blizu 900 metrov. Tu sem pred voditelji izrekel svojo skavtsko obljubo. Zanimiv slučaj, pri prvem svetem obhajilu sem bil tudi v objemu Svetega Ožbolta – v cerkvi, posvečeni temu svetniku v Črni na Koroškem.

Na preizkušnji

Čeprav mi voditelji v stegu niso rekli, da sem na preizkušnji, sem sam tako čutil. Bil sem na preizkušnji kot predstavnik odraslih, ki smo se zbirali v skupini pod vodstvom dr. Jožeta Kušarja, in na osebni preizkušnji. Spoznaval sem delo voditeljev v posameznih vejah. Kmalu sem ugotovil, kako zahtevno in odgovorno je delo voditeljev. Takrat v ZSKSS še nismo imeli svojih tabornih šol in voditeljskega znanja je primanjkovalo. Srečanja smo imeli dvakrat na mesec in obravnavali delo posameznih vej ter razne organizacijske teme, na primer osebna organizacija časa, vodenje skupine, motivacija, izobraževanje. Voditelji Rudi, Igor, Mateja, Marko, Nataša, Helena, Robi, Mojca, Domen in drugi so poročali, kako poteka delo v vejah. Sestanki so bili večinoma v prostorih župnije Sv. Jakob v Ljubljani, trajali pa so pogosto do 23. ure. Ko sem se pozno vračal domov, sem kdaj tudi pomislil, da jemljem

čas svoji družini, in se vprašal, ali je to prav. Ko sem na poti domov v Ljubljani videl skupine mladih, sedeče na tleh, in v bližini odvržene injekcijske igle, sem pomislil, da je delo z mladimi, ki je poslanstvo skavtstva, prav gotovo izjemno pomembno v družbi in da moramo tudi odrasli prispevati svoj delež. V tistem času se je še nekaj odraslih pojavilo na čelu skavtskih stegov po Sloveniji, na primer na Jesenicah, v Črnomlju, v Dravljah v Ljubljani in še kje. Žal so večinoma hitro odnehali. Tudi jaz sem zelo potreboval pomoč odraslih pri vodenju stega. Želel sem koga, ki bi mi pomagal pri vodenju finančnih zadev, in potreboval sem duhovnega animatorja, ker steg ni imel stalnega duhovnega asistenta. Pomoč pa je bila zelo kratkotrajna in je žal hitro ugasnila. Ravno vodenje stegov je bilo najprimernejše mesto za odrasle pri vključevanju med skavtske voditelje. Zahtevalo pa je veliko truda, razumevanja in žrtvovanja svojega časa, je pa tudi veliko dalo – usposabljanje in osebno rast. Kot voditelj – stegovodja bi seveda že takoj potreboval znanje, ki sem ga sčasoma šele pridobil. Na to pomislim, ko se danes kdaj srečam z nekdanjimi voditelji. Z Igorjem se srečam večkrat, tudi z Rudijem kdaj pa kdaj, Matejo videvam pri maši v stolnici v Ljubljani. Nataša je, presenetljivo, še vedno voditeljica, trudi se z mladimi v Dolskem, vključila se je tudi v Bratovščino odraslih katoliških skavtinj in skavtov v Domžalah, tudi Domna kdaj srečam. Imajo že svoje družine in skavtska izkušnja gotovo igra pomembno vlogo v njihovem življenju.

Tone Lesnik, *Zamišljeni volk*

SKAVT Peter

Zgode in prigode piše: F.M. riše: Bojčvita

ČASOVNA
HIPOTEMUZA

ČUDOVITO
ODKRITJE

Sestrada
medved

glavno orodje: mačeta, kompas + survival pack*

* vrata prežvetja

Iz sm car!

Se en naj mi reče, da z mačkom ne curlja!

Orka motorka! Mars delat!!

glavno orodje: kramp in lopata

CELOSTNA
PRENOVA

Nas
in edini
skavtski dom!

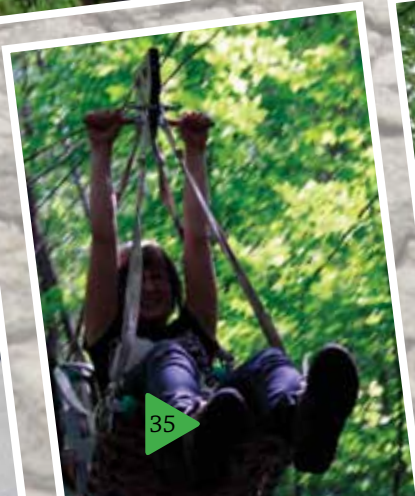
Hak da sem bil zraven!

SLOVESNA
OTVORITEV
25.6.2010

Ne zgolj sanje, temveč dejanje!

29. maj 2010 IV Izziv

Slovenski Evharistični kongres

